Grenade - Bruno Mars

Ο **Πίτερ Τζιν Χερνάντεζ (8 Οκτωβρίου 1985**), περισσότερο γνωστός ως Bruno Mars, είναι Αμερικανός τραγουδιστής, τραγουδοποιός, πολυ-οργανοπαίχτης, παραγωγός και χορογράφος. Γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Χονολουλού, σε οικογένεια μουσικών. Η ενασχόλησή του με τη μουσική ξεκίνησε από τη μικρή του ηλικία, όπου έδινε παραστάσεις σε διάφορα μέρη της γενέτειράς του. Μετά την αποφοίτησή του από το σχολείο, μετακόμισε στο Λος Άντζελες, ώστε να ακολουθήσει μουσική καριέρα. Το 2009 υπέγραψε συμβόλαιο με την Atlantic Records, αφού πρώτα τον είχε απορρίψει η Motown.

Το 2010, κυκλοφόρησε το ντεμπούτο άλμπουμ του, ονόματι Doo-Wops & Hooligans. Τρία single από αυτόν τον δίσκο μπήκαν στα Hot 100: το “Just the Way You Are” και το “Grenade”, που έφτασαν στο No. 1, και το “The Lazy Song”, που έφτασε στο No. 4.

Το δεύτερο άλμπουμ του κυκλοφόρησε το 2012, με τον τίτλο Unorthodox Jukebox, το οποίο έφτασε στο No. 1 των αμερικανικών charts. Ενώ τα single “Locked Out of Heaven” και “When I Was Your Man”, έφτασαν το No 1.

Το 2014, συμμετείχε στον δίσκο του Μαρκ Ρόνσον, “Uptown Special!”, ερμηνεύονται το κομμάτι “Uptown Funk”. Το κομμάτι κυκλοφόρησε σε single και κατάφερε να φτάσει στο No. 1 πολλών charts ανά τον κόσμο.

Το 2016, κυκλοφόρησε και τον τρίτο δίσκο του, με τίτλο 24K Magic.

Έως και σήμερα, ο Bruno Mars, έχει πουλήσει πάνω από 130 εκατομμύρια δίσκους παγκοσμίως και έγινε ένας από τους πιο επιτυχημένες εισπρακτικά μουσικούς όλων των εποχών. Από το 2010 που ξεκίνησε ουσιαστικά η καριέρα του, έχει καταφέρει να βρεθεί εφτά φορές κάποιο τραγούδι του, στο νούμερο 1 των Billboard Hot 100, καταφέρνοντας έτσι τα πέντε του πρώτα να είναι τα γρηγορότερα που ανέβηκαν στην πρώτη θέση, στα χρόνια που εξαπλώνεται η καριέρα, σπάζοντας το ρεκόρ που διατηρούσε επί σειρά ετών ο Έλβις Πρίσλεϋ.

Ο Bruno Mars, έχει υπάρχει πολλές φορές υποψήφιος και νικητής διαφόρων διοργανώσεων. Έχει κερδίσει πέντε βραβεία Grammy και 3 βραβεία Brit, ενώ έχει εισέλθει τρεις φορές στο βιβλίο Guiness, για διαφορετικούς λόγους. Το 2011, συμπεριλήφθηκε στη λίστα του περιοδικού Time, ως μία από τις σημαντικότερες 100 προσωπικότητες της χρονιάς. Το 2013, μπήκε στην θέση No.30 στη λίστα του Forbes Under 30. Είναι, επίσης, γνωστός για το retro στυλ εμφάνισης στις ζωντανές του ερμηνείες,που συνοδεύεται πάντα από την μπάντα του, τους The Hooligans, οι οποίοι λειτουργούν τόσο ως οργανοπαίχτες όσο και ως χορευτές.

Παρακάτω σας αφιερώνουμε ένα αγαπημένο κομμάτι, τόσο για τον ρυθμό του, όσο και για τον στίχο του, "Just The Way You Are!"

Επειδή θέλουμε να παρακολουθούμε συνέχεια την επικαιρότητα, σας προτείνουμε το τελευταίο τραγούδι που κυκλοφόρησε με την Lady Gaga, τον Αύγουστο του 2024.Τρεις εβδομάδες μετά την εμφάνιση της στην τελετή έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων στο Παρίσι και εν αναμονή της ταινίας «Joker: Folie à Deux», δόθηκε στη δημοσιότητα το βίντεο κλιπ του τραγουδιού «Die With a Smile», με την -αγνώριστη- Lady Gaga να τραγουδά ντουέτο με τον Bruno Mars. Η ταινία κυκλοφόρησε στην Ελλάδα στις 4 Οκτωβρίου του 2024.

Ενώ το look του βίντεο παραπέμπει σε παλιό κάντρι και είναι στημένο σαν τηλεοπτική εμφάνιση

τραγουδιστών του Νάσβιλ στα 70s, με τους δύο σταρ να φορούν ασορτί γαλάζια κοστούμια και κόκκινα πουκάμισα και τη Lady Gaga να κάνει την έκπληξη με κόμμωση αλά Dolly Parton, το ίδιο το τραγούδι είναι μια soulful μπαλάντα, την οποία ανοίγει ο Bruno Mars.

«Ο Bruno κι εγώ τρέφουμε αμοιβαίο σεβασμό ο ένας για τον άλλον και κάναμε συζητήσεις για μια συνεργασία. Τελείωνα το δικό μου άλμπουμ στο Μαλιμπού και ένα βράδυ, μετά από μια κουραστική μέρα, μου ζήτησε να πάω στο στούντιό του για να ακούσω κάτι που δούλευε. Ήταν γύρω στα μεσάνυχτα όταν έφτασα εκεί και έμεινα άναυδη όταν άκουσα τι είχε αρχίσει να συνθέτει. Μείναμε ξάγρυπνοι όλη νύχτα και τελειώσαμε τη σύνθεση και την ηχογράφηση του τραγουδιού. Το ταλέντο του Bruno δεν μπορεί να περιγραφεί. Η μουσικότητα και το όραμά του είναι σε άλλο επίπεδο. Δεν συγκρίνεται κανείς μαζί του», αναφέρει σε δήλωση της η Lady Gaga με αφορμή την κυκλοφορία του σινγκλ «Die With a Smile». Στο ίδιο μήκος κύματος είναι και ο Mars, ο οποίος χαρακτηρίζει την ποπ σταρ «είδωλο» και δηλώνει «κατενθουσιασμένος»». «Η συνεργασία με τη Gaga ήταν τιμή για μένα», καταλήγει.

Πολύ, πολύ νωρίτερα την ίδια μέρα γεννιέται ο ? **Πιερ Κρετιέν Ντε Γκε(ϋ)τέρ.**

Ο **Πιερ Κρετιέν Ντε Γκε(ϋ)τέρ** (*Pierre Chretien De Geyter*, 8 Οκτωβρίου 1848 – 26 Σεπτεμβρίου 1932) ήταν Βέλγος σοσιαλιστής και μετέπειτα κομμουνιστής συνθέτης, γνωστός για τη σύνθεση της μουσικής του πρώτου ύμνου του παγκόσμιου κομμουνιστικού κινήματος, της «Διεθνούς». Είναι ένας από τους γνωστότερους και ιστορικότερους ύμνους του 20ου αιώνα και που σημάδεψε μια ολόκληρη εποχή.

Ο Ντε Γκεϋτέρ γεννήθηκε στη Γάνδη, όπου οι γονείς του, καταγόμενοι από τη Γαλλική Φλάνδρα, είχαν εγκατασταθεί για να εργασθούν στα υφαντουργεία. Το 1855, όταν ο Πιερ ήταν επτά ετών, η οικογένεια, που ήδη μετρούσε πέντε παιδιά, επέστρεψε στη Γαλλία και εγκαταστάθηκε στη Λιλ [1]. Ο Πιερ εργάσθηκε εκεί ως νηματουργός, μαθαίνοντας γραφή και ανάγνωση σε εσπερινό σχολείο για εργάτες. Σε ηλικία 16 ετών εγγράφηκε στην Ακαδημία της Λιλ, όπου αρχικώς παρακολούθησε μαθήματα σχεδίου, που του επέτρεψαν να βρει εργασία ως ξυλογλύπτης. Αργότερα πήρε μαθήματα μουσικής και έγινε μέλος της χορωδίας εργατών «La Lyre des Travailleurs», που είχε ιδρυθεί από τον σοσιαλιστή ηγέτη της Λιλ Γκυστάβ Ντελορύ.

Στις 15 Ιουλίου 1888 ο Ντελορύ επικοινώνησε με τον Ντε Γκεϋτέρ προκειμένου να του παραγγείλει να συνθέσει μουσική για μερικά «επαναστατικά άσματα» («Chants révolutionnaires») που τραγουδούσαν συχνά με αλλότρια μουσική σε εκδηλώσεις με σοσιαλιστές της Λιλ. Ανάμεσά τους ήταν ένα που θα γινόταν ο ύμνος της Διεθνούς Ένωσης Εργατών («1ης Διεθνούς»), υπό τον ομώνυμο τίτλο «Η Διεθνής». Οι στίχοι είχαν γραφεί από τον Εζέν Εντίν Ποτιέ κατά τη «Ματωμένη Βδομάδα» (22–28 Μαΐου 1871) που σημάδεψε το τέλος της Κομμούνας των Παρισίων. Μέχρι τότε, το στιχούργημα αυτό τραγουδιόταν συνήθως στη μουσική της «Μασσαλιώτιδας».

Χρειάσθηκε ένα κυριακάτικο πρωινό στον Πιερ Ντε Γκεϋτέρ για να συνθέσει τη μουσική του σε ένα αρμόνιο. Σύμφωνα με μία πηγή, ζήτησε κατόπιν από τον αδελφό του Αντόλφ να το παίξει στο κόρνο και στη συνέχεια επέφερε μικρές αλλαγές στη μουσική. Η νέα σύνθεση πρωτοπαίχθηκε από τη χορωδία La Lyre des Travailleurs στο ετήσιο φεστιβάλ του εργατικού συνδικάτου των εφημεριδοπωλών της Λιλ τον Ιούλιο του 1888. Τυπώθηκε σε 6000 φυλλάδια που πουλήθηκαν για τη συγκέντρωση χρημάτων προς ενίσχυση του σοσιαλιστικού κόμματος στη Λιλ. Για να προστατεύσει τη θέση εργασίας του μόνο το επώνυμο «Degeyter» υπήρχε ως συνθέτης, αλλά παρά το γεγονός αυτό, ο Πιερ απολύθηκε και στη συνέχεια «μπήκε στη μαύρη λίστα» των εργοδοτών της πόλης. Σύντομα χρειάστηκε να κάνει δουλειές όπως να κατασκευάζει φέρετρα. Το 1902 εγκατέλειψε την πόλη με τη σύζυγό του και την κόρη τους, μετακομίζοντας στο Σαιν-Ντενί, κοντά στο Παρίσι.

Ο Πιερ Ντε Γκεϋτέρ είχε αμελήσει να εξασφαλίσει τα πνευματικά δικαιώματα της μουσικής. Καθώς το τραγούδι γινόταν ολοένα και πιο δημοφιλές, ο αδελφός του ο Αντόλφ διεκδίκησε τα δικαιώματα

το 1901 και άρχισε να παίρνει χρήματα από αυτά. Ο Πιερ είχε αποξενωθεί από το σοσιαλιστικό κατεστημένο της Λιλ, έχοντας ταχθεί με το μέρος της αριστερής αντιπολίτευσης στην κυβέρνηση του Bloc National του 1902, καθώς και με τους μαρξιστές που επηρεάζονταν από τον μπολσεβικισμό και θα ίδρυαν αργότερα το Γαλλικό Κομμουνιστικό Κόμμα. Το 1904 ο Πιερ κινήθηκε δικαστικώς κατά του Αντόλφ, αλλά ο Γκυστάβ Ντελορύ (που είχε γίνει δήμαρχος της Λιλ) υποστήριξε τη διεκδίκηση του Αντόλφ (αν και σε μία συνάντηση το 1888 με τον σοσιαλιστή ηγέτη της Γάνδης Edward Anseele είχε κατονομάσει τον Πιερ Ντε Γκεϋτέρ ως το συνθέτη). Ως αποτέλεσμα, ο Πιερ δεν μπόρεσε να αποδείξει την πατρότητα του κομματιού, χάνοντας τον δικαστικό αγώνα το 1914. Ωστόσο, στις αρχές του 1916 [2], κατά τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, ο Αντόλφ Ντε Γκεϋτέρ αυτοκτόνησε (κρεμάστηκε), αφήνοντας ένα σημείωμα για τον αδελφό του, στο οποίο ομολογούσε την απάτη του και έγραφε ότι είχε δεχθεί πιέσεις από άλλους να διεκδικήσει τα δικαιώματα της «διεθνούς». Ο Πιερ, που βρισκόταν τότε στη μη κατεχόμενη Γαλλία, έλαβε το σημείωμα μόνο μετά το τέλος του πολέμου. Το 1922 η δικαστική απόφαση που αφορούσε τα πνευματικά δικαιώματα της «Διεθνούς» αναστράφηκε.

Το 1927 ηγέτες της Σοβιετικής Ένωσης ανακάλυψαν ότι ο πραγματικός συνθέτης της «Διεθνούς», που ήταν τότε ο εθνικός ύμνος της χώρας, ήταν ακόμα ζωντανός. Ο Πιερ Ντε Γκεϋτέρ προσκλήθηκε στη Μόσχα για τους εορτασμούς της 10ης επετείου της Οκτωβριανής Επανάστασης και βρισκόταν στις θέσεις των τιμώμενων προσκεκλημένων, μάλιστα δίπλα του καθόταν η φημισμένη Γερμανίδα γλύπτρια Κέτε Κόλβιτς. Ο Ιωσήφ Στάλιν του απένειμε μία κρατική σύνταξη της ΕΣΣΔ (σύμφωνα με κάποιες πηγές ως αποζημίωση για τα πνευματικά του δικαιώματα στον ύμνο). Καθώς αυτό ήταν το μοναδικό εισόδημα του Πιερ, εκτός από μικρά δικαιώματα που συνέλεγε από τη μελοποίηση άλλων ποιημάτων του Ποτιέ (ιδίως των «L'Insurgé» και «En avant la Classe Ouvrière»), καθώς και ελαφρά μουσική που είχε επισης συνθέσει, και παρά το ότι ο ελεγχόμενος από την αριστερά δήμος του Σαιν-Ντενί του παραχώρησε δωρεάν διαμέρισμα, ο συνθέτης πέρασε τα τελευταία χρόνια της ζωής του σε οικονομική ανασφάλεια. Ωστόσο, μετά τον θάνατό του στο Σαιν-Ντενί σε ηλικία 84 ετών, πάνω από 50.000 άνθρωποι παρακολούθησαν την κηδεία του.

Source URL:http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7/?q=el/node/1386

Σύνδεσμοι
[1] https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9B%CE%B9%CE%BB [2] https://el.wikipedia.org/wiki/1916